

[Indenrigsministeren.]

Tale om, med andre Beløb af lignende Art, der gives til forskellige Formaal her i Landet, maa det siges at være rimeligt; vi maa jo nemlig, hvis der skal være Mening i Tingene, drage en Sammenligning mellem de forskellige Forhold, som findes inden for vore egne Grænser, og ikke, som det ærede Medlem Hr. Heilesen gør det, imellem Forholdene her og Forholdene i Sverige, hvor Vilkaar og Tilstande kan være helt forskellige fra vore.

Den forhaandenværende Boligsituation har været omtalt af en Række Medlemmer, og jeg skal indrømme, at der ikke er noget underligt deri, idet jeg maa erkende, at hele Boligsituationen, som den foreligger, er yderst alvorlig. Regeringen erkender dette og er rede til at yde den størst mulige Indsats, naar Mulighederne herfor er vil Stede, hvilket igen vil sige, naar de nødvendige Byggematerialer er for Haanden. Man kan nemlig lige saa godt først som sidst gøre sig klart, at kun gennem Byggeri løses Boligproblemet. Fra Regeringens Side har man da ogsaa taget fat paa Tingene; jeg minder her om Gennemførelsen af Loven om Laan til Byggeri paa forventet Materialetilgang, og jeg gør opmærksom paa, at jeg i den allernærmeste Fremtid haaber for det høje Ting at kunne forelægge en ny vidt-gaaende Byggestøttelov.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft kom under sin Omtale af Boligproblemerne ind paa Spørgsmaalet om en Ligestillen af offentligt og privat Byggeri. Udgangspunktet for hans Udtalelse var en Bemærkning i Regeringens Programmerklæring om, at man vilde søge at ligestille de to Former for Byggeri. Maa jeg i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse sige, at hverken Regeringen eller jeg med denne Udtalelse har villet sige, at vi i den kommende Lovgivning vil gøre Laanegrænsen og Rentelettelser ens for det offentlige og det private Byggeri. Jeg er vel klar over, at i det lange Løb har det private Byggeri den Fordel selv at kunne inddrage Overskuddet, f. Eks. ved Omprioritering; denne Fordel har det offentlige Byggeri ikke, og derfor maa dette, om virkelig Lighed skal naas, have noget bedre Vilkaar i Starten, end det private Byggeri har.

Det ærede Medlem Hr. Horn har været inde paa en Omtale af Størrelsen af den Maksimumsgrænse, der i Byggestøtteloven er fastsat for Haandværkerudgifterne til Parcel- og Rækkehusbyggeri, hvortil der ydes Statsstøtte. Jeg skal erkende, at denne Grænse er sat noget lavt, men det er dog min Opfattelse, at man ved at holde sig

inden for Grænsen kan gennemføre Byggeri, og denne Opfattelse har jeg faaet bestyrket ved at forhandle baade med Bygherre og Arkitekt. Alligevel, Grænsen ligger som sagt noget lavt, og jeg har derfor taget under Overvejelse i den kommende Byggestøttelov for det første at sænke det nuværende Grænseskel, der er sat til 10 000 Indbyggere, og for det andet at forhøje Maksimumsbeløbet paa Landet med nogle faa Tusinde Kroner.

Det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen kom i sine Betragtninger angaaende Boligspørgsmaalet ind paa Spørgsmaalet om Boligproduktion før og under Krigen og naaede, saa vidt jeg har forstaaet hans Udtalelser, til det Resultat, at der her var for sømt noget. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret. Før Krigen, altsaa i de sidste Aar før Krigen, havde vi en Boligproduktion herhjemme paa saadan noget som 20 000 Lejligheder om Aaret, hvilket er mere end paa noget andet Tidspunkt. Det var da ogsaa saadan, at selv i Krigens første Aar var der Lejligheder, der stod ledige; de var ganske vist af en ældre Type end den, man benytter nu, men de var dog i alle Henseender beboelige. Naturligvis kunde man ved Siden af den førnævnte meget store Produktion have skabt en Boligreserve, men det vilde have været forbundet med visse ikke helt ubetydelige Vanskeligheder. Man vilde jo f. Eks. være kommet til at staa over for Spørgsmaalet om, hvem der skulde tage Tabet ved de Lejligheder, som i kortere eller længere Tid — for at skabe en Reserve — vilde komme til at staa tomme. Havde man vidst, at Krigen vilde komme og navnlig, hvis man havde vidst, hvornaar Krigen vilde komme, havde Sagen været en noget anden; men der var ingen, der vidste Besked i saa Henseende.

Hvad angaar Boligbyggeriet under Krigen, har det naturligvis, som alle ved, været præget af Materiale-mangel. Men en Del er der dog bygget, og jeg lægger navnlig Vægt paa, at der er foretaget en vidt-gaaende Beredskabsprojektering, ligesom der er udført en hel Del Vej- og Kloakeringsarbejder, saa mange Arealer i Dag faktisk ligger og er byggeklare. I det hele taget har man gjort, hvad der er muligt for at tilrettelægge Tingene til det store Fremstød, der maa komme, naar Materialerne engang, forhaabentlig inden længe, kommer frem.

Det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen omtalte endvidere Huslejelovgivningen. Jeg skal derom sige, at Huslejelovgivningen, som man vil vide, udløber nu til Foraaret, og at man allerede nu i Indenrigsministeriet